

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Hilkhot Rav Alfasi

‘im kol ha-nimtsa be-sifre ha-Alfasi she-nidpesu le-fanay ‘ad ha-yom
ḥadashim gam yeshanim

Ḥeleḳ rishon me-Hilkhot Rav Alfasi

Alfasi, Yiṣḥāq Ben-Ya‘aqov

<יספלא > בקעי וב קחצי

Amsterdam, 480 [1719 oder 1720]

ז"שר שוריפ סעו מיסנ וניבר ברה שוריפ סע וטק דעומ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10380

על שש

אחריו מנורו של דגים עשויות מוטורות והדוע יכול לעשות : איולי רסקות של עטופה חרבוס חולת : למגדל לקלוט קליעות של מטרות והוא עשמה אמן : למגדל הנורח כמו למגדל לנגל שיש לעשות ממנו חנוך כדמקו לקמן : בימות החמה שתיקבוש חרבוס ויהיה ממנו קורס שיבא הרגל אבל בימות הבשמי ילדו מחייבם עד אחר הרגל ומלא סחיה טורם במועד של לנגד המועד ח"ל למגדל לקלוט שחרו קחל שבשנים חרין וח"ל עט טיט עליהן : מהולתא לפי ששעברין בו חת הקמה כדאמרי מהולתא חרשא חקיס עליה : ושון קחי חרבי והודו וחסמי דפליגי בעמקת תמר וכירוס ועושים מטהר כולי מטרס כתיבתין : ברתג' : ליר רבג הדלת שחא סובב כדכתב' הדלת הסוב על ציר : איור החו' כדאסקוסה הסחוקוס כמו נכורס דשא הקורס קורס הנית שגבירה אפי' קורסי עולא אפרי חרו היה יכול לעשמה לפני הרגל : ובלבד שלא יכונ שיאמר אמתין עד חולו של מועד שלא חולל לעשות מלאכה אחרת והעשה זאת : כגשון הדברים שכונסין אותן בחלל כדי שיעמדו זמן מרובה ויוס ראשון לכניסתו או כני ימוס אינס רחויי לאנילה ומ"ה קאמר אס יכול לחולל מהן בנקח רבגל ונבט' אסירין ליקח על מתק מוקח לך גילון כדמורהל : חלל אס קס לדעת לחולל לקטר ונשאר מהן מותר למלחן דכר האבד הוא דשא כסדי איל מלח לחו :

רש"י

למול עליהם כמות לחוכמן : למגדל אחריו לקלוט קליעות מטרות קטנים דכני : איולי מטרות גדולות : לחמי מטרות שומר קטור : למגדל לקלוט הולי הקטור ולעשותו דעתינו היו על הסולין דרזיו לאסוף בו במועד : מהולת' נכס וככרסושיין לא ידעני' היכח : בימות החמה דחביל עלמח מתייבש התמר מהר ויכול לחס' כו במועד שרי : ביות' הנשמי מקטבכ ביוט' וחיו חוספ' בו באורו שבעכ בעומ' הולא הולי קל : דכ' הולי לוח' ר' בעני : וחיו טח בעיט' הולא משה הדיוט : מעביל דרך אומנות ויקר מחתלים : כענין מעבילס וכה יפה כחלו עמו כמעבילס : כמלן מדליקן כמלן עבדי האילד' קיטוס' כיון נכר בדלת כחולו של מועד כר' ווס' קיטוס' קיטול : פומביתא מהקוס היושב על יד הנהר דביחא הוא הכסר : לבאי כוריי והולו נביא הכיס : לוד לוד והכיוו' נבי' הרבה : למילת מנייחיה ולקיימת' על לחחר הסועד : וסא חתן קנן כו' כיון חיי' סקיר' דמחויבס כ"כ כדי להניטין חו' חל' חיו לחלסל במועד מלאכה מלכת מליחה של לנגד' י"ע והוא כעין מליחה של לנגד' י"ע דכא מלאכה הוא בני חנות מלאכה הפסעו והמלוח : חייקוהו דעקן היה לאוכלן במועד וסרי : חיו לחוללן חבב איללס שכונסין אותן כמכס כמ"ש וחוללן אותן מיד שלח לחלוחי המלח הנכלל בטולן : שיקח אילני שאיס פעמים עושים אותן שיהיו מעבין וסא :

למול עליהם האידנ' א"ל כיון דהאידנ' מישבח' לרו וביומי אחריו לא מישבח' להו כפרקמטיא האבורה דמי ושרי : רב שרא ליה לרב חייא בר אשי למגדל אחריו בחולא דמועדא מ"ט מעשה הדיוט הוא אבל איולי אסיר מ"ט מעשה אומן היא רב יהודה שרא לאמי תגורא למגדל תגורא ולרבה בר עבקי למגדל מהולתא איני והאמ' רבה בר שמואי ושיון שאין גודלין תגור לבתל' לא קשיא איהו דשרא רב יהוד' כימות החמה דאפרי למיפא ביה בחולא דמועדא והא דאסר רבה בימות הגשמי : ועישין מעק' לנג ולמרפסת מעשה הדיוט אבל לא מעשה אומן היכי דמי מעשה הדיוט רב ווסק אמר בהוצא דרפנא במתנותא תנא צר בצרור ואינו טח במיט' : שפין את הסרקין השתא כמעגל אמרת שרי ביד וברגל מבעיא הכי קאמר שפין את הסרקין ומעלין אותן כעין מעגל' א ביד וברגל ולא כמחצילים : אמ' רבינא כמאן מדליגין האידנא קיבוצא דרשי בחולא דמועדא ולא בעינן שני ברבר האבד כרבי וסי דאמ' זולף וגומר וגף כדרבו וק"ל כותיה : כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד כובשין כפומבדיותא לבאי כוריי אול כולי עלמ' ציור ואיתו כוארי שרא להו רבא לממלח מנייחיהו א"ל אביי והא את תנן כבשין שיכול לאכול מהן במועד כובשין אמר ליה רבא כיון דמעיקרא אדעת' דאביה איתיינינהו ואי שביק להו פסדי כפרקמטיא רבא למולד' ומיצר ואיתויו וממלח א"ל אביי והא את תנן כבשין שראוי לכור לאכול מהן במועד כובשין א"ל רבי מתאכלי אנב איצטא כי הא דשמואל עבדו שיתן איצטא ואכיל :

סליק פירקא

מהפך את יתו וארעו יאבל או אונס או שהרעוהו פועלו מועד אונס כשכניסין לבד ולי לא משיק להו לאחר שהסכין פסדי : ואירעי שארעו חבל ואסור בעשיית מלאכה : או שהטעמו מעלין ולא כאן למלאכה והביע המועד :

הדרן עלך בית השלחן מהפך את יתו ויתו שנתנין בקור המטען לאחר לקיחה ועבדים שם ומניחם כדי שיקבעו ואחר כך נותקן בבית הכד ודרכ' הוא שמהפכי : ואירעי מעלין ולא כאן מועד : רוחא חל מלאכה לא הקירו מהס רוחא חל' א"כ יוזב כסידא והשקיה מלאכה כדמורה חיו וכן מליחה ויזב עיר' יקורח :

הדרן עלך משקן בית השדהו מהפך וכו' פיר' דרך הוא שנתנין במעטן לאחר לקיחה ונזכרין שם ומניחין כדי שיקחממו ויקבעלו מאליתן ונותנין בבית הכד ואס' היה מניחן מלתקן מיד אחר שהסכין כסוי והרמ' כס' ו"ל כס' והלכו' ככס הוכך חס' את ויתו ונכנסות א"ל חיו לא מלאה אלא ויתוס הסוכן אבל הוכך לא שפין מחפסכות כ"כ וכי יקורח בירוש' ע"כ ומגיד מהנה סהיב לקיים דברי הרב מדתניא דברים הנעשים לחבל בנימי אכלו ויקח' להסוך בנימי אכלו לא לא היה מוקר ומקני' דקתני מי שהפך את ויתו לריבוקא הוא דלע"כ וכבר הפך וזינן מתעטקות כ"כ מוקר דאכתי יזב טעמו כע"כ לשגו :

אחריו מנורו של דגים עשויות מוטורות והדוע יכול לעשות : איולי רסקות של עטופה חרבוס חולת : למגדל לקלוט קליעות של מטרות והוא עשמה אמן : למגדל הנורח כמו למגדל לנגל שיש לעשות ממנו חנוך כדמקו לקמן : בימות החמה שתיקבוש חרבוס ויהיה ממנו קורס שיבא הרגל אבל בימות הבשמי ילדו מחייבם עד אחר הרגל ומלא סחיה טורם במועד של לנגד המועד ח"ל למגדל לקלוט שחרו קחל שבשנים חרין וח"ל עט טיט עליהן : מהולתא לפי ששעברין בו חת הקמה כדאמרי מהולתא חרשא חקיס עליה : ושון קחי חרבי והודו וחסמי דפליגי בעמקת תמר וכירוס ועושים מטהר כולי מטרס כתיבתין : ברתג' : ליר רבג הדלת שחא סובב כדכתב' הדלת הסוב על ציר : איור החו' כדאסקוסה הסחוקוס כמו נכורס דשא הקורס קורס הנית שגבירה אפי' קורסי עולא אפרי חרו היה יכול לעשמה לפני הרגל : ובלבד שלא יכונ שיאמר אמתין עד חולו של מועד שלא חולל לעשות מלאכה אחרת והעשה זאת : כגשון הדברים שכונסין אותן בחלל כדי שיעמדו זמן מרובה ויוס ראשון לכניסתו או כני ימוס אינס רחויי לאנילה ומ"ה קאמר אס יכול לחולל מהן בנקח רבגל ונבט' אסירין ליקח על מתק מוקח לך גילון כדמורהל : חלל אס קס לדעת לחולל לקטר ונשאר מהן מותר למלחן דכר האבד הוא דשא כסדי איל מלח לחו :

מח' ס' יד'

אלה חמילי בחוד' ו' בינו או בשניו מותר ומותר לגלה חספה בחולו של מועד ודוקא מה שנגזר לתוך פיו שמעכב עליו ואם אדם אשמיטת הוא

רש"י

כיון דאשמיטתו שנגדו מתקוין למקור' א"ל אשמיטתו דשגב אין מיקוין: כמתני' ומי ששאל להכנס שגד של אדם כנגדו ונשאל לה' צמועד והקיר לו נגדו: ומעטתוק ידים שמגנב' בה א"ל הדין בשע' אגיליה: מטתו ספרים לנפ' אחרי' ספר' מטתו ספר' הוא כס' שנתן הספיק' על כתיבו' משני השיער כס' שנתן ולא לנפ' ממדינתה' הים ולינפ' מינת השניה לר'ד לנכס' חוהה מטתו ספר' [אלף] א"פ שנגדו קודם המועד שגד'ד לנכס' קודם: צמטתו ספר' שנגנב' כס' מניו וזו' כל היום או כשי' לנפ' מנית המרחק: וכל העוליס' כו' מוקר' לנכס' נגדוהו: נכ' שאלו' חלף חלוק' ח' מוקר' לנכס' שאל' פ' שאלו' חלף חלוק' ח' המועד לר'ד לנכס' עור פנים אחרת' א"ל מי שיש לו שני חלקין יכול לנכס' האחד קודם המועד ולנכס' שני' ולחזור ולנכס' האחרת: כלי פשתן מועד' שני' ולית ביה נמי עורפת' כלי' וכל כך דאשרין מקמי' למר: כמתני' קודם אשה כגון הרי א"ל חלק קודם ומוקדש בשער דאשה קודם בשע' והילכך יכול לנכס' כיון שמתירא' שמתן יקנה אחר דהוה ליה דבר האחד וכן כולה' משום דבר האחד הן מותרין: גיטין שגולה' והלשק' כשיצא' ואם אינו כותב עכשו' הוי נמי כפרקמטי' האחד שברי' קודם זאת עגול' וסוברין שמא' ואל' הלום הויאל' וזו' לו שגד' לא אפרע' לך ויך לרדו' ופסידו' זה: דיייקיק' מתנו' שכיב' מדע' דא' חלף למיקס' וזהו: ומתנה' מתנת' בריית' דזו' לא כתב' למסיד' מהקבל' דמי' אהור' צו' נותן: ופרובולין' א"ל קאמט' שניע' ויפסידו' פרוסבול' הילל' תקנו' במס' גיטין' והוא' שער' שכתבין' צו' מוסרי' שטרותי' לנ' ד' שכל' חוב' שש' לי על' סג' אגבנו' וכן שאר' דבז' שיעי' שמעתי' בהלואתן' שרי' כאל' גבו' ד' ד' חובו' של' זה' ולת' קרינ' ל' א"ל יגוס' ופרוסבול' פרוסבולי' ונע' הקנה' לעניים' ולעשירים' איברות' אום' שמו' ד' נכס' ליה' ונתנו' למלוה: איברות' מון' שקבל' עליו' לזון' דת' אשקי': מי' אלו' קטנה' של' ומנעלת' קרואין' ומתקרת' בלא' גט' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

והזנין למקצת ארבוותא דאמרי דוקא בתוך שלישים אבל בתוך שבעה אסור ואנן לא ס'ל רבי יא אפי' בתוך שבעה שרורו מ' בימי אבלו אבל במועד אפי' בגטות ורבות ואי' מאן דאמ' דבמועד נמי בגטות אסור ומייתי ר' איה מיהא דאמר רב שימי בר אבא הוה קאינמא קמיה דר' יוחנן כבי' בנישתא בתולו' ד' מועד' ושקלינהו לטיפריה' לבשיניה' וקאמ' מדרשקלינהו בשיניה' ש' מ' דבגטות אסור ואנן לא ס'סירא' לן דרבי דאי' סלקא דעתא' דבגטות אסור אדאמר ש' מ' תלת' הוה ליה למומר' ש' מ' ארבע' ונמני ליה בהדריו' ומרלא' אמר' הכי' ש' מ' דבגטות' כותר' והאי' דשקלינהו' בשיניה' מישום' דהוה בכי' בנישתא' דלויכא' נוספת' ור' הוה לא השיב' לה' בהדריו' ור' הוה אצטרך' למומר' דהוה קאי' בכי' בנישת' מ' מוש' דרא' נגמר' מיניה' דבגטות' אסור הילכך' לא נמרי' מיניה' אלא' הגה' תלת' בהוד' דנמרי' רבנן' ותו' לא מירי' ומותר' לגדה' שפ' לבחולו' של' מועד' ת' ר'ג' דברים' נאמרו' בצערנ' קיב'רן' צדיק' שורפ' חסיד' זורק' רשע' ומעמא' מא' שמו' תעבור' עליה' אישה' עוברת' ותפול' ודוקא' הויכא' דנפלי' אבל' אי' כניס' דרו' לבתר' דנפול' ושידי' להו' אבראי' לית' לן' בה' דיוק' דאי' שיתנו' איש'תנו': מתני' ואלו' מ' כבב' כיועד' הבא' ממדינה' הים' ומביית' האסורין' ומביית' השבויה' ומערה' שהתירו' לו' חכמים' ומי' שניש' להבם' והותר' מטפתות' הידים' ומטפתו' הספרי' ומטפתו' הספג' והזבין' והזכות' והגדות' והיולדות' וכל' העולים' מטיבא' לטהרה' הרי' אלו' מותרין' ושאר' כל' האדם' אסורין': גמ' אמר' רבי' יוחנן' אמר' ר' יוחנן' מי' שאין' לו' אלא' חלוק' אחד' מוס' לכסו' בחולו' של' מועד' ש"ל' רב' ציחק' בר' יעקב' בר' גוריו' משמיה' דרבי' יוחנן' כלי' פ' שפתן' מותר' לכסו' בחולו' של' מועד': מתני' אלו' מ' מתבין' במועד' קרושי' נשים' ונמין' ושוברין' דיאתיק' ובתנה' ופרובולין' אגרות' שום' אגרו' מ' זון' שטרי' חליצה' ומיאנין' ושטרי'

אלה חמילי בחוד' ו' בינו או בשניו מותר ומותר לגלה חספה בחולו של מועד ודוקא מה שנגזר לתוך פיו שמעכב עליו ואם אדם אשמיטת הוא כיון דאשמיטתו שנגדו מתקוין למקור' א"ל אשמיטתו דשגב אין מיקוין: כמתני' ומי ששאל להכנס שגד של אדם כנגדו ונשאל לה' צמועד והקיר לו נגדו: ומעטתוק ידים שמגנב' בה א"ל הדין בשע' אגיליה: מטתו ספרים לנפ' אחרי' ספר' מטתו ספר' הוא כס' שנתן הספיק' על כתיבו' משני השיער כס' שנתן ולא לנפ' ממדינתה' הים ולינפ' מינת השניה לר'ד לנכס' חוהה מטתו ספר' [אלף] א"פ שנגדו קודם המועד שגד'ד לנכס' קודם: צמטתו ספר' שנגנב' כס' מניו וזו' כל היום או כשי' לנפ' מנית המרחק: וכל העוליס' כו' מוקר' לנכס' נגדוהו: נכ' שאלו' חלף חלוק' ח' מוקר' לנכס' שאל' פ' שאלו' חלף חלוק' ח' המועד לר'ד לנכס' עור פנים אחרת' א"ל מי שיש לו שני חלקין יכול לנכס' האחד קודם המועד ולנכס' שני' ולחזור ולנכס' האחרת: כלי פשתן מועד' שני' ולית ביה נמי עורפת' כלי' וכל כך דאשרין מקמי' למר: כמתני' קודם אשה כגון הרי א"ל חלק קודם ומוקדש בשער דאשה קודם בשע' והילכך יכול לנכס' כיון שמתירא' שמתן יקנה אחר דהוה ליה דבר האחד וכן כולה' משום דבר האחד הן מותרין: גיטין שגולה' והלשק' כשיצא' ואם אינו כותב עכשו' הוי נמי כפרקמטי' האחד שברי' קודם זאת עגול' וסוברין שמא' ואל' הלום הויאל' וזו' לו שגד' לא אפרע' לך ויך לרדו' ופסידו' זה: דיייקיק' מתנו' שכיב' מדע' דא' חלף למיקס' וזהו: ומתנה' מתנת' בריית' דזו' לא כתב' למסיד' מהקבל' דמי' אהור' צו' נותן: ופרובולין' א"ל קאמט' שניע' ויפסידו' פרוסבול' הילל' תקנו' במס' גיטין' והוא' שער' שכתבין' צו' מוסרי' שטרותי' לנ' ד' שכל' חוב' שש' לי על' סג' אגבנו' וכן שאר' דבז' שיעי' שמעתי' בהלואתן' שרי' כאל' גבו' ד' ד' חובו' של' זה' ולת' קרינ' ל' א"ל יגוס' ופרוסבול' פרוסבולי' ונע' הקנה' לעניים' ולעשירים' איברות' אום' שמו' ד' נכס' ליה' ונתנו' למלוה: איברות' מון' שקבל' עליו' לזון' דת' אשקי': מי' אלו' קטנה' של' ומנעלת' קרואין' ומתקרת' בלא' גט' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

אלה חמילי בחוד' ו' בינו או בשניו מותר ומותר לגלה חספה בחולו של מועד ודוקא מה שנגזר לתוך פיו שמעכב עליו ואם אדם אשמיטת הוא כיון דאשמיטתו שנגדו מתקוין למקור' א"ל אשמיטתו דשגב אין מיקוין: כמתני' ומי ששאל להכנס שגד של אדם כנגדו ונשאל לה' צמועד והקיר לו נגדו: ומעטתוק ידים שמגנב' בה א"ל הדין בשע' אגיליה: מטתו ספרים לנפ' אחרי' ספר' מטתו ספר' הוא כס' שנתן הספיק' על כתיבו' משני השיער כס' שנתן ולא לנפ' ממדינתה' הים ולינפ' מינת השניה לר'ד לנכס' חוהה מטתו ספר' [אלף] א"פ שנגדו קודם המועד שגד'ד לנכס' קודם: צמטתו ספר' שנגנב' כס' מניו וזו' כל היום או כשי' לנפ' מנית המרחק: וכל העוליס' כו' מוקר' לנכס' נגדוהו: נכ' שאלו' חלף חלוק' ח' מוקר' לנכס' שאל' פ' שאלו' חלף חלוק' ח' המועד לר'ד לנכס' עור פנים אחרת' א"ל מי שיש לו שני חלקין יכול לנכס' האחד קודם המועד ולנכס' שני' ולחזור ולנכס' האחרת: כלי פשתן מועד' שני' ולית ביה נמי עורפת' כלי' וכל כך דאשרין מקמי' למר: כמתני' קודם אשה כגון הרי א"ל חלק קודם ומוקדש בשער דאשה קודם בשע' והילכך יכול לנכס' כיון שמתירא' שמתן יקנה אחר דהוה ליה דבר האחד וכן כולה' משום דבר האחד הן מותרין: גיטין שגולה' והלשק' כשיצא' ואם אינו כותב עכשו' הוי נמי כפרקמטי' האחד שברי' קודם זאת עגול' וסוברין שמא' ואל' הלום הויאל' וזו' לו שגד' לא אפרע' לך ויך לרדו' ופסידו' זה: דיייקיק' מתנו' שכיב' מדע' דא' חלף למיקס' וזהו: ומתנה' מתנת' בריית' דזו' לא כתב' למסיד' מהקבל' דמי' אהור' צו' נותן: ופרובולין' א"ל קאמט' שניע' ויפסידו' פרוסבול' הילל' תקנו' במס' גיטין' והוא' שער' שכתבין' צו' מוסרי' שטרותי' לנ' ד' שכל' חוב' שש' לי על' סג' אגבנו' וכן שאר' דבז' שיעי' שמעתי' בהלואתן' שרי' כאל' גבו' ד' ד' חובו' של' זה' ולת' קרינ' ל' א"ל יגוס' ופרוסבול' פרוסבולי' ונע' הקנה' לעניים' ולעשירים' איברות' אום' שמו' ד' נכס' ליה' ונתנו' למלוה: איברות' מון' שקבל' עליו' לזון' דת' אשקי': מי' אלו' קטנה' של' ומנעלת' קרואין' ומתקרת' בלא' גט' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

לי על סג' אגבנו' וכן שאר' דבז' שיעי' שמעתי' בהלואתן' שרי' כאל' גבו' ד' ד' חובו' של' זה' ולת' קרינ' ל' א"ל יגוס' ופרוסבול' פרוסבולי' ונע' הקנה' לעניים' ולעשירים' איברות' אום' שמו' ד' נכס' ליה' ונתנו' למלוה: איברות' מון' שקבל' עליו' לזון' דת' אשקי': מי' אלו' קטנה' של' ומנעלת' קרואין' ומתקרת' בלא' גט' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

לי על סג' אגבנו' וכן שאר' דבז' שיעי' שמעתי' בהלואתן' שרי' כאל' גבו' ד' ד' חובו' של' זה' ולת' קרינ' ל' א"ל יגוס' ופרוסבול' פרוסבולי' ונע' הקנה' לעניים' ולעשירים' איברות' אום' שמו' ד' נכס' ליה' ונתנו' למלוה: איברות' מון' שקבל' עליו' לזון' דת' אשקי': מי' אלו' קטנה' של' ומנעלת' קרואין' ומתקרת' בלא' גט' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

מקנה שבי' ארע' שדיבור' בעלמא' שני' ופירוש' דא' תהא' לוקס' ולחיה' ואם' לא יכתבו' עזוה' וילכו' העדים' יפסיד' מהקבל' מקנה' מתנת' בריית' בקינ' ואם' לא נכתב' עזוה' ויתן' לא הוי' כד': פרוסבולין' תוקן' כלל' כדי' שלא' ישמע' החוב' בשמי' ויפסידו' העשירים' ממונם' ונס' העניים' לא למלו' מי' שגולה' להם' עד' שיקנה' המלוה' שטר' לנ' ד' מוסרי' לנס' דיינים' כל' חוב' שיש' לי' על' פלוגי' שאגבו' כל' זמן' שאר' והרי' הוא' עכשו' כאלו' גבו' ד' חובו' וכבר' נגוס' הוא' קודם' ולא' קרינא' ביה' לא' יגוס' חקנה' ופסידו' חנו' ד' שום' שמו' ד' נכס' ליה' והוא' שהשואל' אהיה' ואמה' של' קבל' בה' חוב' קרואין' שוב' א"ל' אמת' וקב' את' דת' נהתי' ונז': שטרי'

עין משפט

ונורהו כ"ד ספקי הדין... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

רש"י

שערי ירושלים שגיררו להם כ"ד... נזר לו אף כי יספקו פסוק אחרים... שאלה לכתבו עמו...

וישמרו בירורין וגירות ב"ה ואגרות של רשות... פירוש אגרות של רשות אגרות שאלת שלו... וכן פירשו בירושלמי: גמ' אמה שמואל מות...

שאלת לו אף כי יספקו פסוק אחרים... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף...

לכדו לכבוד התלמוד... ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

רד"ש

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

אנשי שם

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

ענין גבי אונגרי בן דלף... שאלה לכתבו עמו... אף כי יספקו פסוק אחרים...

עין משפט

עין משפט

עין משפט

עין משפט

עין משפט

עין משפט

ה' כהן הישן וכו' בענין
 ת"ר שמועה קרובה וכו' מירוש דיום שמועה כיום קנורה לקרובה ולהכריח ולכל דבר האכל : אלא ויס' וזוין מקרובין וזוין מדרין כדלית לקמן
 שמועה מהא דשמועה רחוקה חפי' על אביו ועל אמו חינו נובתא חלה ויס' א' וכתיב הרמב"ן ז"ל ומסקנא דה' מ' לפניו ו' אכל לפניו ל' נובת
 הוא כל אביו ועל אמו נבסמרת עד שגמרונו חמירו ונתיקן על שיעיב הרגל וליכנס לגיס השמחה עד ז' ב' חסד וכן שאלק שלום וימאז מיום
 מיקה ולא מיום שמועה למיכך חס בחא לן שמועה לאחר י' ב' חסד על אביו חינו נובת חלה ויס' ח' זין נבדית ו' בין נבדית ל' עד לתן לקמן בגמרא :

רש"י

מקלח היום כגונו מהקאמר הולך :
 שמועה קרובה ברב עדיין לא
 נערו ל' יום : עולה לו רב כלול לא
 נשמע לו עד סוף הרגל : ולמלא
 שנה ויס' : נזויתא קא בעית
 למיכל חסד רובא לאכול המעטמי'
 לכך חסד נובת נזויתו כדי לעשות
 לך כדכך שער אכלים : קורט על
 חינו קורט השומע שמועה רחוקה
 קורט וכולך חפי' לחסד ז' שמוע כתי'
 חינו ולא שער חיו קריע' לכל חסד'
 נפרסת כהן נסדר חסד חלו הכהנים
 שיקן מלוה לעשות לכן למי שכן
 קרובו כל חסד מקאבל עליהם :
 חסדו עולין לענין חסד :
 חסד

ת"ר שמועה קרובה נורגת שבעה ושלישים
 ושמועה רחוקה אינה נורגת אלא יום אחד אי
 זו היא רחוקה ואי זו היא קרובה קרובה בתוך
 ל' רחוקה לאחר ל' דברי ר' עקיבא והב' א' אחד
 שמועה רחוקה וא' שמועה קרובה נורג' ז' ז' :
 אמר רבה בר בר חנא א"ר יוחנן כל מקי' שאת'
 מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין הלכה כדברי
 המחמירין חוין מיו' שאע"פ שר' עקיבא מיקל'
 והחמרים מחמירין הלכה כר' ע' דאמר שמואל'
 הלכה כדברי המיקל באבל : רב בר אחיה דר'
 חייא דרוא בר אחתיה דר' חייא סליק לרתם
 א"ל אבא קיים א"ל אימא קיימת א"ל אימא
 קיימת א"ל אבא קיים א"ל לשמעיה הלוי לוי
 מנעלי ורזין אחרי כלי לביית המרחץ ש"מ
 תרת ש"מ אבל אפור בנעיות הסנדר ש"מ

שמועה רחוקה אינה נורגת אלא יום א'
 בר אבין שמע שמועה קרובה ברנל ולמוציא הרגל נעשית רחוקה עולה לו
 ואינו נורג' אלא יום א' : חנני' ר' אדא דמן קסרי קמיה דר' יוחנן שמע שמועה
 קרובה בשבת ומוציא שבת נעשית רחוקה עולה לו ואינו נורג' אלא יום א'
 ברבד וכתיב בער הלכות שאם שמע שמועה כיום ל' שנוהג ז' ושלישי' כשמוע
 ביום כ' ט' ומסתברא כוותיה ואיכא מ"ד דשמועה ביום ל' כשמועה ביום ל'
 ואינו נורג' אלא יום א' בלבד וא' תרו בהריא דאמרי בבכורות כפ' י"ש כבור לנחל'
 אמר רב אשי הבל מודים לענין אבלות דיום ל' ביום שרפנו דאמר שמואל'
 הלכה כדברי המיקל באבל וקא סביר דיום שלפניו כיום א' ושלישי' הוא וגמרוני
 מינה ליום שמועה והא שיעתא רבתא היא דהא דאמרינן בבכורות לענין
 נפל הוא דאמר רשב"ג כל ששרה ל' יום כאדם אינו נפל וקאמר אשי שאם
 מת הולד ביום ל' כאלו מת ביום שלפניו שרוא כ' ט' כבור נפל הוא השוב
 ואינו מת אבל עליו וראיה לדבר דהא נגמרי לה מראמר שמואל הלכה כדברי
 המיקל באבל וש"מ דלקלא אמר רב אשי' הבל מודים לענין אבלות דיום ל'
 כיום שלפניו דמי דאלימא לא מתייבב עליה אבלות הילכך לא מצינא למימר
 כיום שלפניו אלא כיום כ' ט' ואי הכי היכי נגמרי' לה מינה דיום ל' לענין שמוע'
 כיום ל' א' אלא ודאי טעות הוא בדי האומר כך ואינו אלא כנו שמתב בער'
 הלכות דיום ל' כעך ל' דמי והויא לה שמועה קרובה והאי דאמרי' היכא
 דמית הולד בתוך ל' יום הוא נפל ולא מתייבב עליה אבלות ה"מ היכא דלא
 קום ליה ביה שכלו לו חדשיו אבל היכא דקום ליה ביה שכלו לו חדשיו מתייבב
 רתאכולי עליה דגרסינן בפרק אם לא הביא כלי בריה דרב דימי בר יוסף
 אתיליד ליה ההוא יטקא שביב בנו תלתין יומין הוה יתיב וקא מראבד עליה
 א"ל אבוב צודניא תקא בעיות למיב' א"ל קום לי בגייה שכלו לו חדשיו ולענין
 שמועה רחוקה דאינו נורגת אלא יום א' בלבד איבע' לן קורע או אינו קורע
 ומסקנא אינו קורע דליב' קריעה בלא ז' לא ככבוד אבין ואמו אבל בחמשה
 מתי מוצה לא דתני' מי שאין לו חלוק לקרוע ונזדמן לו חלוק בתוך ז' קורע
 לאחר ז' אינו קורע וא"ר יורא בר' א' בחמשה מתי מוצא אבל על אביו ועל אמו
 קורע והולך ת"ר כל האמור' בתור' כהני כהן מיטמי' להן אבל מת אבל עליהן
 אלו הן אביו ואמו ובנו ובתו ואחיו ואחותו הוסיפו עליהן
 אחיו

ויש' חסד
 חסד
 חסד
 חסד

שנת נעשית רחוקה דהיינו ל' א' הא
 חס שמת כחול כה' ג' שמועה קרוב'
 היא נובת ז' ז' ל' דלא פלי' אמר' רשב"
 יום כ' ט' הוה דת' ב' במזלי שנת
 יחך נעשית רחוקה והא חלה עליו
 חלולת מיד וגם לא אמרו מקלח
 היום כגונו אלא בני משב' חלול' חלל'
 לענין שמועה כל יום ל' קרובה היא
 וכן כתב בעל ההלכות וכן דעת
 הר"ן ז' וכן דעת הרמב"ן ז' ז' ז' וזו
 שמועה שמועה קרובה בשבת או
 ברבד אע"פ שבמזלי שנת או
 במזלי הרגל נעשית רחוקה נובת
 דברים שבניכוס דומיא דקורבן חס'
 מתן ברבד והשומע שמועה רחוקה
 בשבת או ברבד אינו נובת כלום חפי'
 דברים שבניכוס אלא למזלי שנת או
 מזלי הרגל נובת שעה חסד וזו :
 ולענין נרכת חללים נשבת נכתב רב
 יסודאי באון ז' ל' דתן מנרכין נרכת
 חללי' דהויא פרהסי' הקורע בשמוע'
 רחוקה שמוע' יום א' הקורע באותו
 יום או אינו קורע בין שאין חס'
 חללי' ולענין חלית מנעל פשיע'
 ליה דחולץ כיון דבעלמא חפילו שלא
 בשעת חייוס איכא חללי' מנעל מה
 שאין כן בקריעה : מי שאין לו חלוק
 כגון שהיה לבוס נכדים שאליהם
 שאין לו לקרועם אלא מדעת בעלי' :

חמס' מחוס מעה בנו ובתו ואחיו
 ואחיותו ואשתו : קורע והולך וכו'
 חלמא איכא קריעה בלא ז' : לכבוד
 אביו ואמו קריע' על כבוד היא וכן
 מקריעה של חיוב הוא דאמרי' אינו

חפי' חסד
 חסד
 חסד
 חסד

קורע והכי הלכה דשמועה רחוקה אינו קורע חלל משני כבוד אביו ואמו
 מקאבל עליהם ומכאן ראה לשבדל דר' חייא לעיל נרס' בגמרא ששאל לרב שהיה בן אחיו וכן אחותו אבא קייס ואימא קיימת מאחיו ואחיותו שאל
 שהיו אב ואם דרב ולמיכך לא מצינו שקרע כדיו חלל שחלן מנעלו דלילו אב ואם דר' חייא קאמר הוה קרע כדאשויקא חלל : וכתיב בעל המאמר ז' ז'
 היכא דשכיב שכבא בטריד החב דה' ל' יום א' לפני החב וחסד שמועיו שלו הרי כ' א' יום ובעי למנקט בקר ישי החב ט' ימים ומיזיה היכא דליכא מקרובי
 הפק מתן דאחא ליה שמועה ביום י' שלאחר החב אי הויא כשמועה רחוקה או כשמוע' קרובה או כשמועה קרובה מי שמתקן לו זה הדבר וזמל הדבר להקל
 משום דהויא ליה שסק חלולת וז' ל' כדברי המיקל באבל

חפי' חסד

חסד

חסד

חסד

רבינו נסים וארו מנרחץ פרק שלישי מועד קטן רצנ שלמי הנבחרים

רבי שמעון דהא רבא עבד עובדא כותיה : סומינותא ויט ספרים דגריס' חומילא וכו' מלך הנה מרומי : וזכ"ס סביה חסדא ביון שהוא

רבינו נסים וארו מנרחץ פרק שלישי מועד קטן רצנ שלמי הנבחרים

רבי אלעזר בר"ש ואמר לא אסרו לא כלים חרשים לבגדים בלבד ק"ל בר' אליעזר בר"ש דהא רבא נפק בדמימינותא רומייתא סומקתי

רדתי בר' אליעזר בר' שמעון : תניא באביל רבתי כל שלשים יום אסור בתשפורת אחד ראשו ואחרו וקנו ואחד כל שער ישיש בו

והאשה מותרת בנטיילת שער לאחרי ישבעה וגרסי' בפרק החולין בענין רבי יוסי ואמר כל הגשים יתארסו חוץ מן האלמג' מפני האביל

וכמה אביל שלשים יום אמר'ב חסר קל'חומ' ומה במקו' שאסרו לספר ולכבס מות' ל'ארס' שלשים יום של אביל שמונת' לספר ולכבס

אינו דין שמונת' ל'ארס' ושמונת' מנה שהאשה מותרת בנטיילת שער לאחר שבעה בדרקת'ג באביל רבתי : ת"ר מ'י שמתו' מוטל לפניו

אביל בבית אחר אין לו בית אחר אביל בבית חביו אין לו בית חברי' עישה מחיצה ואביל אין לו דבר לעשות מחיצה מחזיר את פניו

ואביל ואינו מייבש ואביל ואינו אביל בשר ואינו שותה יין ואינו מברך ואינו מומן ואין מברכין

עליו ואין מומנין עליו ופטור מקרית שמעון בתפלה וכן התפילין ומבל מצות האמורות בתורה ובשבת מייבש ואביל בשר ושותה יין

ומברך ומומן ומברכין עליו ומונין עליו וחייב בכל מצות האמורות בתורה ר"ג ואמר מר'ר' שנתחייב כאלו נתחייב ככולן א"ר יוחנן 'תשמי' המטה איכא בינויה דתנא קמא סבר חייב בכל

מצות האמורות בתורה חוץ משמיש המטה ור"ג סבר חייב נמי בתשמיש המטה וק"ל כתנא רבא : 'מתני' אין קורעין ורא חולצין ורא

מברין אלא קרובי של מת ואין מברין אלא על מטות וקופות ואין מוליכין לבית האביל לא בטבלא ולא באסקיטלא ולא בקנון אלא בסרין

ואין אומרים ברכת אבילים כמועד אבר עומדין בישרה ומנחמין ופוטריין את הרבי' : נמ' מתני' דקא תני אין קורעין ולא חולצין וכו' ברלירתי לא חכם ולא אדם כשר ולא קאי כשע' יציאת

נשמה אבל על חכם קורעין וחולצין ומברין ערוי והכל חולצין עליה הכל מברין עליו ברחב ועל אדם כשר נמי חייב לקרוע דתניא מפני מה בניו ובנותיו של אדם מתים כשהן קטנים מפני שלא כבה ולא התאב' על אדם כש'שכל

כל עונותיו בשביל כבוד שיעשה נרסינן בשבת בפרק רבי אליעזר ואמר האורג אמר ר' שמעון בן פוי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המוריד דמעין' על אדם כש' דקב' ה סופרין ומניחין בבית גנזיו שנאמר 'נדוי ספרת אתה שימה דמערתי' כנאודך הלא בספרתו אמר' ר' ירמיה אמר רב כל המתעצל בהספד של אדם כשר ראוי לקבור בחוץ דרתיב' ויקברו אותו כגבול נחלתו מצפון להר געש' מלמד שגניש עליהן ההר לקוברן אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל המתעצל בהספדו של חכם אינו מאריך ימים מדה כנגד מדה וכו' : ואי

טובה ומתאביל פירש טובה וקורע אביל יצטב עליו באלנות אינו חייב אלא על רבו : לכפר

שאלת עליו כי קורע את שות לקביו ומכא הורח' אינו קורע אלא כפני קריוו בדרך שאור' באלות שאינו מתאביל עם קריוו אלא כפני ורחל' עם קב כיון דקריש' אינו חייב בשבת האסקיטור' מיד חס' לו של כפני וכשם קריש' על הקריוו' כי כר' לקרוע על הרחוקים כל אחר כפני סתם :

רבינו נסים וארו מנרחץ פרק שלישי מועד קטן רצנ שלמי הנבחרים

רבינו נסים וארו מנרחץ פרק שלישי מועד קטן רצנ שלמי הנבחרים

רבינו נסים ואלו מגרמין פרק שלישי מועד קטן רצד שמי הגבורים

עיקר

לספר תורה וכו' ו"מ' לפירו' ריקניו שגברת אלהים על כבודו ומתן כבודו על אשה קרוב' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

ויא קאי בשעת יציאת נשמה חייב לקרוע ואפילו 'אשאר אוניש דתניא ר"ש בן אלעזר אומר בשעת יציאת הנפש חייב לקרוע למה זה דומה ל'ש' שנשרף שחי' לקרועו נח נפשיה דרב ספר 'לא קרעו רבנן עליה אמרי' לא נמרין מיינה אמר לרו אבי' מי תניא הרב שמת חכם שמת תניא סבור מאי דרו' הוה אמר' לרו תניא חכם שמת כל זמן שעוסקין בהספד סבור למקר' לאלתר אמר לרו אביי חכם כבודו בהספדו כו' נח נפשי' דרב רונא סבר רבנן 'לא ותוביה' ש"ת' אפורייה אמר לרו רב חסדא מילתא דבחייה לא ס"ל אנן ניקו' ונעביד ליה דאנא חוית' לרב הונא דבעי מילתא אפורייה ודוהו יתיב עליה' ש"ת' וכף כרא אארעא ואותיב עליה' ש"ת' אמא קסבר אמור לישב במט' ש"ס'ת' עריה לא' הנה' נפיק פורייה מבבא סבו' לשלשוליה דרך גנות אמר לרו רב חסדא הכי גמור' מיני חכם שמת כבודו דרך פתחים סבור לאשנוייה מפורייה לפורייה אמר לרו רב חסד' הכי גמור' מיני חכם כבודו במטה ראשונה 'גרסין בפרק ב' היעיר ת"ד מבטל'ין ת"ת' להוצאת הרמת ולהבנות בלה אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי שריה מבטל ת"ת' להוצאת הרמת ולהבנות בלה כמה דברים אמורים בשאין לו כל צרכו אבל יש לו כל צרכו אין מבטלין וכמה כל צרכו אמר שמואל בר אינאי משמא דרב תריסר אלפי גברי ושימא אלפי שיפורי ואמרי' לה תריסר אלפי גברי ומינידו' שיתא אר"פ' שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאכולא ועד סיכרא רב ששת ואיתמא ר' אוחנ' וכו' כך נגמיתיה מה נתינתה בשישים רביא אף נגמיתיה בשישים רבוא ודני מילי למאן דקאי ותני אבל למאן דמתין לית ליה שיעורא תניא ארון העובר ממקום למקום אין עומדין עליו בשור ואין אומרים עליו ברכת אבלי' ותנחמו' למקום עומדין עליו בשורה ואומרים עליו תנחמו אבלי' וברכת אבלי' קשיא אדרבי לא קשי' כאן בשלדו קיימת כאן בשאין שלדו קיימת : גרסין 'בהאי מסכת' בפרק קמא המלקט עצמות אביו ואמו הרי זה מתאבד עליהם 'אבל היום מולו ועורב אין מתאבד עליהן אמר רב חסדא ואפי' צורין לו בסרינו' ירושלמי לוקט עצמות אין אומרים עליהן קנים ונהו ולא ברכת אבדים ולא תנחמו אבלי' או

רש"י
 ו"מ' לפירו' ריקניו שגברת אלהים על כבודו ומתן כבודו על אשה קרוב' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

לספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

גרסין
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

א"ר עומדין עליו בסרינו' וכו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

עוד עליהם אלה ארון ויום בלבד כדן אבלי' של חסדא ואלו הן תנחמו אבלי' שעומדין בשורה תנא אבל אומרים עליהם דברים מה הן דברים רבנן דקסרי אמרי קילוסין : תנא

גרסין
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

גרסין
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'
 ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו' ו"מ' כ"י' שהיא כספר תורה שצדיק' ו'

אמר
 ר' למה
 גבי הקורא
 ו' ער
 בבית וכו'
 ידוע ממש
 את הרב
 ו' לאתר
 ו' אדרה
 ו' זכיר דבין
 ו' שביעין
 ו' זך בן גיאת
 ו' אדרה וכו'
 ו' דת ק' א' א' א'
 ו' דרשב"י
 ו' רות בתור'
 ו' פוע' מירא
 ו' היא גרמי'
 ו' בונו וכו'
 ו' שאין ס'
 ו' את הרב'
 ו' ת

ו' דבין חובי וכו'
 ו' לעבד הוסיף
 ו' שקולו מה'
 ו' דבין הכי מה'
 ו' זרה וכו' נכחי
 ו' על לפניו אמר
 ו' לת מנהג וכו'
 ו' ו' כנראה מה'
 ו' לענין חובי וכו'
 ו' דין חובי וכו'
 ו' חובי וכו' ע' ה' השת' וכו' ו'
 ו' ו' חובי וכו' ע' ה' השת' וכו' ו'
 ו' ו' חובי וכו' ע' ה' השת' וכו' ו'
 ו' ו' חובי וכו' ע' ה' השת' וכו' ו'
 ו' ו' חובי וכו' ע' ה' השת' וכו' ו'

עין ששמו

רש"י

ת"ר מכבדו ומרביצין בתוך בית האב ומדריחין

קערו וכוסות וקיתונות וצלוהיות ואין מביאין

את המוגמר ולא את הבשמים בבית האבל :

ואין מוליכין לבית האבל וכו' : ת"ר בראשונה

היו מוליכין לבית האבל עשירי בקלתות של

כסף ושל זהב עניים כשלי נסרים של ערבה

קלופה והיו עניי מתביישין התקינו שיהו הכל

מביאין ככלי נסרים של ערבה קלופה מפני

כבודן של עניים בראשונה היו משקין בבית

האבל עשירים בזוכיות לבנה עניים בזוכיות

צבוע והיו עניים מתביישין התקינו שיהו הכל

משקין בזוכיות צבועה מפני כבודן של עניים

בראשונה היו מגלין פני עשירים וכססים פני

עניים שהיו פניה משתדין כשני בצורת הדיו

עניים מתביישין התקינו שהיו מכסין פני הכל

מפני כבודן של עניים בראשונה היו מוציאין

העשירים בדרגש ועניים בכליבה והיו עניים

מתביישין התקינו שהיו הכל מוציאין בכליבה

מפני כבודן של עניים בראשונה היתה יציאתו

של מת קשה לקרוביו ממותו עד שיהיו

מניחין אותו ובורחין עד שבא ר"ג ונהג קלות

ראש בעצמו לתת ככלי פשתן ונהגו כל העם

אחריו ליצאת ככלי פשתן אמר פפא והאינדא

נהוג עלמא אפי' בצרדא בר זוזא גרסי' בפרק

נגמר הדין ולא זו בלבד אמרו אלא כל המלין

את מתו עובר בלא תעשה הלוי לבכודו להביא

לו ארון ותכריכין אינו עובר עליו אמר ר' יוחנן

משום ר' שמעון בן יוחאי מנין למלין את מרתו

שעובר בלא תעשה ת"ל כי קבור תקברנו מה תלמו

לומ' תקברנו מכאן למלין את מתו שעובר בלא

תעשה וגרסינן התם היו אביו ואביו מוסיקין לו

כלי מצוה על אחרים להציל אמר רבן שמעון בן גמלי

במה דברים אמורים שלא נגעו במטה אבל נגעו

במטה אסורין ודוק דנגעו במטה הקבר עמו

משו' דמיחלפא בתכריכין של מת ונתיא באבל רבתי כל

המציל כלים מן הכרת הרי זה גזול לארון אין

מצילין אבל מלמדו את האדם שלא יהא חובלן

מפני שאמרו כל המרבה כלים על המת עובר

בכל תשחית דברי רבי מאיר רבי יהודה רבוי

אלעזר רבי נתן אומר מנוולו רבי שמעון בן

גמליאל הוא כאה עמו לעתיד הרבה רבי

אומר כמות היוודת עם הבת לשאול הוא

כאה עמו לעתיד לבא שנ' תתהפך כחומר

הותם ויתצבו כמו לביש וגרסי' בסוף כתובות

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

אין מביאין לא את המוגמר וכו' : אין מביאין לא את המוגמר וכו' :

ענין

ענין

ענין

ענין

ענין

ענין

